

Det betyder, at der er en række lodsejere, som vil få store problemer, når der sker illegal eller sort deponering af affald på deres jorder, og der vil være en masse problemer med efterfølgende at få det bortskaffet. Det vil stige markant, og på et eller andet tidspunkt vil jeg sikkert stå på talerstolen, når man om 2 eller 3 år har gjort det op, og sige: Hvad sagde vi i Fremskridtspartiet?

Afgiften når nu et niveau, hvor folk ikke længere synes, det er rimeligt, for den dækker ikke kun udgifterne til at få bortskaffet og håndteret affaldet, den skal også dække nogle huller i statskassen. Når danskerne når op på et sådant afgiftsniveau, bliver de desværre kreative; de finder metoder til at omgå afgifterne, og det er i denne forbindelse desværre metoder, som bibringer andre mennesker nok så store problemer.

Derfor – og udelukkende derfor – siger vi nej.

Princippet om, at man har en afgift på affald, har vi ikke noget imod, tværtimod, det er jo faktisk os, der var med til at indføre den i 1990, men niveauet er simpelt hen blevet for højt.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg tror, vi hurtigt kan blive enige om, at vi har for meget affald. Hvordan kan vi skabe større ansvarlighed, så vi ikke blot øger affaldsmængden på det ene eller andet område?

Her mener vi i Kristeligt Folkeparti, at dér er en afgift et godt og rigtigt våben at tage i anvendelse.

Vi har en række udgifter i samfundet; det forudsætter, at vi også har nogle indtægter. Så det er det andet sigte, det hedder med et fint ord: det fiskale sigte.

Vi synes ikke, der i dette lovforslag er nogen modsætning mellem de to hensyn. Jeg mener, at begge hensyn er indbygget.

Vi tilslutter os begge hensyn og dermed lovforslaget.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Til det her lovforslag kan jeg med tilfredshed konstatere at tilslutningen jo bestemt ikke var mindre end til de foregående.

Jeg har det lidt modsat hr. Frank Aaen. Jeg glæder mig over, at alle de partier, der stod bag Vandmiljøplan II, hvor der var et enkelt punkt, ikke alle partier var med til at sikre en finansiering af, har det under finanslovdrøftelserne været muligt at samle.

Jeg kunne også høre på stemmelejet hos hr. Frank Aaen, at han ikke mente, det var det mest ufornuftige sted at finde pengene, men at han måske først og fremmest var noget uenig i anvendelsen.

Til hr. Kim Behnke har jeg kun det at sige, at det er mit indtryk, at de fleste kommuner har indrettet sig lige så fornuftigt som den kommune, jeg selv bor i, nemlig at de har et sted, hvor de private husholdninger kan køre hen og aflevere den slags affald, som de kan have på traileren, som hr. Kim Behnke nævnte, og at det er en integreret del af den renovationsordning, der er, som man betaler for sammen med de årlige ejendomsskatter ligesom for storskrald, og at man derigennem sikrer fornuftige måder at forhindre det, som hr. Kim Behnke peger på kunne være et problem, hvis ikke man indretter sig fornuftigt.

Skulle der være kommuner, der endnu ikke sammen med borgerne har indrettet sig så fornuftigt, kunne man da anbefale, at de overvejer at få løst problemet. Det er i hvert fald min opfattelse, at det er et af de initiativer, hvor borgerne føler, at de får meget for pengene, når der åbnes sådan en storskraldsordning, hvor folk selv kan komme og aflevere deres affald.

Jeg tror ikke, vi vil komme til at se det skræmmebillede, hr. Kim Behnke ridsede op, men selvfølgelig skal man altid følge et område nøje, som vi justerer afgifterne på.

Men tak for tilslutningen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Først lige det principielle omkring finansieringen.

Hvis vi havde været med til det, så havde vi foreslået, at man havde fundet pengene inden for det konventionelle landbrug, for så havde vi nemlig dobbelt fremmet omstillingen til økologi ved at have taget et tilskud fra det konventionelle landbrug og brugt pengene til økologerne. Det er den måde, vi helst tænker på, sådan at der er en vis logik i den måde, pengene tages på, og den, de gives ud på.

Skatteministeren var glad over, at de partier, der tidligere var imod, nu støtter finansieringen af økologerne. Ja, der vil jeg jo nok se lidt mere skeptisk på den glæde, for jeg ved jo, hvordan finanslovforhandlinger kører. Det er at give og tage, og når V og K har skullet give på det her område, så har de taget noget andet.